

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Förlossningsavdelningar utmanar slapp feministisk retorik

Nyman, Nina

Published in:
Hufvudstadsbladet

Published: 31/10/2021

Document Version
Accepted author manuscript

Document License
Publisher rights policy

[Link to publication](#)

Please cite the original version:
Nyman, N. (2021). Förlossningsavdelningar utmanar slapp feministisk retorik. *Hufvudstadsbladet*.
<https://urn.fi/URN:NBN:fi-fe2022021018470>

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Idag 31 oktober 2021

Nina Nyman

Byline: Doktorand i genusvetenskap vid Åbo Akademi

Kort rubrik: Kön och förlossningar

Lång rubrik: Förlossningsavdelningar utmanar slapp feministisk retorik

För snart sex år sedan födde jag en flicka på en av HUS förlossningsavdelningar och i avdelningens aula hängdes det upp ett till litet rosa hjärta bredvid snöret med de små blå hjärtana. På det här sättet kunde vi alla föräldrar, medans vi väntade på att åka hem, följa med hur många barn som föddes och vilka kön barnen hade. Dom små pappershjärtanen gjorde ett stort intryck på mig, dom kändes nästan förtrollade. Varje gång ett nytt dök upp på snöret visste man att någon gått igenom en förlossning och att flera människors liv förändrats för alltid. Det var med andra ord frågan om otroligt laddade symboler som flyttade över vad som för en liten stund sedan varit en ytterst privat händelse, en förlossning, till en social angelägenhet, en människa har fötts. Och som ramen för den här flytten fungerade barnets kön.

För några veckor sedan åt jag lunch hos en släkting som jobbar i vården och då fick jag veta att HUS har ändrat sina rutiner. De små hjärtanen (eller vad det nu råkar vara på en specifik förlossningsavdelning) hängs fortfarande upp då ett barn föds, men de är inte längre könscodade. På samma sätt har grattis-korten föräldrarna får från avdelningen inte längre en könsspecifik formulering. Alltså istället för att det står "Grattis du har fått en flicka som väger osv." står det nu "Grattis du har fått ett barn osv.". Allt är ännu som vanligt förutom att könet inte på samma sätt systematiskt är barnets första definierade karaktärsdrag då hen presenteras av sjukhuset.

Min första tanke då jag hörde det här var "Oj, vad ska vi feminister nu säga?". Jag menar helt konkret. Att hänvisa till att barn könas från första stund de föds är, förutom sant, också en retorisk kliché bland oss feminister som nästan kan jämföras med öppningsfrasen "redan de gamla grekerna". Och mycket riktigt, efter att jag hört om den här förändringen så dröjde det bara två dagar innan jag hörde en feminist säga just detta och jag fick bita mig i tungan för att inte kontra med ett "well, actually". För när vi feminister hänvisar till att bäbisar könas på förlossningsavdelningar handlar diskussionen sällan om de facto praktiker på förlossningsavdelningar utan i regel handlar det om hur könande är satt i system i samhället generellt. Hela diskussionen om när barn könas handlar om vilka typer av förväntningar och begränsningar som sätts på ett barn som inte ännu lärt sig stöda sin egen nacke. Därför är det intressant för feministisk diskursutveckling att åtminstone HUS förlossningsavdelningar gör den här förändringen som har biverkningen att sätta käppar i hjulet för slapp feministisk retorik.

Eller, så klart kan vi feminister fortsätta säga att bäbisar könas från födsloögonblicket också i Nyland, men fokus blir då ett annat. Då handlar om barnets föräldrars val, och då lyfts frågan vilken roll personer vs. strukturer spelar i att utveckla könsroller. Genom förändringen som nu skett minskar de strukturella förväntningarna även om de på personnivå kanske inte gör det och då blir frågan om man som feminist vill jobba politiskt med att förändra personliga val eller samhällsstrukturer. Om man väljer det senare, vilket jag gärna gör, så har en stor förändring nu skett.